

Ενημερωτικό Δελτίο

Τεύχος 41

Γενάρης - Μάρτης 2006

Μνήμη
Νίκου
Νικολαΐδη
50 χρόνια από το
θάνατό του
(24/02/1956)

Φωτογραφία - προτομή Νίκου Νικολαΐδη στο Δημόσιο Κήπο

**Σ' αυτό
το
τεύχος**

- Ανέγερση κέντρου αναψυχής στο χώρο της επίχωσης
- Δημοτικό Εργαστήρι Χορού
- Ημερίδα Συντονιστικού «Η Λεμεσός-Το Πανεπιστήμιο-Προοπτικές»
 - Χαιρετισμός του Δημάρχου Λεμεσού Δρα Δημήτρη Κοντίδη
 - Οικονομία - Ανάπτυξη - Εισήγηση Γιάννου Λαμάρη, Βουλευτή
 - Οι κοινωνικές επιπτώσεις της ίδρυσης και λειτουργίας του ΤΕΠΑΚ στη Λεμεσό - Στάθη Μαύρου, Κοινωνιολόγου, Διευθυντή Intercollege Λεμεσού
- Βιβλία/Περιοδικά που πήραμε
- Εκδηλώσεις στη «Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών»

Επιστολή στο Δήμο Λεμεσού με ημερομηνία 03/11/2005

Θέμα: Ανέγερση κέντρου αναψυχής στο χώρο της επίχωσης

Παρακολουθήσαμε, στο Δημοτικό Μέγαρο, στις 26/09/2005, την τελετή βράβευσης των μελετών του διαγωνισμού για το αναφερόμενο θέμα και με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη δημόσια παρουσίαση των προτάσεων που βραβεύτηκαν. Σημειώνουμε, ακόμα μια φορά, την ικανοποίησή μας για την τακτική του Δήμου μας να παρουσιάζει δημόσια τις προτάσεις που αφορούν στα μεγάλα έργα υποδομής που προγραμματίζονται. Παρόλον ότι, σε τέτοιες περιπτώσεις, κανένας δεν αναμένει πως θα διεξαχθεί μια επαρκής συζήτηση εντούτοις αναγνωρίζουμε πως δίδεται το έναυσμα σε κάθε ενδιαφερόμενο (φορέα ή και απλό πολίτη) να αποκτήσει μια γενική εικόνα του ζητήματος και στη συνέχεια, αν το επιθυμεί, να τοποθετηθεί, να σχολιάσει κι ακόμα να ασκήσει κριτική στις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου.

Αυτό, λοιπόν, θα επιχειρήσουμε κι εμείς με την παρούσα επιστολή μας εκτιμώντας κατά πόσον το όλο έργο που επιχειρείται να ενταχθεί και να αναβαθμίσει τους γενικότερους σχεδιασμούς του χώρου της Επίχωσης «...συνάδει και συνδέεται με τον χαρακτήρα του χώρου οργανικά, λειτουργικά και μορφολογικά ... και εντάσσεται στο περιβάλλον ... μέσα από την απλότητα, τη λιτότητα και το μέτρο του...» (όπως αναφέρεται και στην έκθεση της Κριτικής Επιτροπής του σχετικού διαγωνισμού).

Απλούστερα, μας ενδιαφέρουν κυρίως δύο θέματα: Αν το επιζητούμενο κτίριο ενταχθεί αρμονικά με τον υπόλοιπο χώρο της Επίχωσης και ποιές θα είναι οι επιπτώσεις της λειτουργίας ενός κτιρίου αναψυχής στον ευρύτερο χώρο (της Επίχωσης).

Η ίδια η Κριτική Επιτροπή αναγνωρίζει πως «...η αρχιτεκτονική επεξεργασία της κατασκευής του κτιρίου δεν κρίνεται ιδιαίτερα επιτυχημένη και αδικεί την όλη ιδέα, αναφορικά με τη διαμπερότητα της κάτοψης, την απλότητα και οριζοντιότητα της πρότασης... επίσης ιδιαίτερα αρνητική κρίνεται η χωροθέτηση τμήματος του κτιρίου εντός του χώρου του πεζόδρομου, γεγονός που έρχεται σε σύγκρουση και λειτουργεί αρνητικά ως προς τα θετικά χαρακτηριστικά της πρότασης...».

Με άλλα λόγια, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε όλοι εμείς που βιώσαμε, με έντονες επιφυλάξεις έως και διαφωνίες, την οδυνηρή εμπειρία της κατεδάφισης των πάλαι ποτέ Αποθηκών Θεοδοσίου, προς τι η ανέγερση ενός νέου κτιρίου μερικές μόνον εκατοντάδες μέτρα δυτικότερα για «...ενδυνάμωση (δήθεν) του κέντρου αναψυχής με τη θάλασσα...»; Όσο δε για την προσπάθεια «...εύκολης επίλυσης μέσα στα πλαίσια της ετοιμασίας του οριστικού προγράμματος της επόμενης φάσης (του διαγωνισμού)...», με τη μερική «μετακίνηση» του όλου έργου νοτιότερα προς

τη θάλασσα και την υιοθέτηση ιδεών από τις υπόλοιπες μελέτες που έχουν υποβληθεί, την απάντηση για το ανεφάρμοστο της «ιδέας» έδωσε (πολύ διακριτικά μιν, αλλά ξεκάθαρα) ο πρώην Δήμαρχος και ικανός αρχιτέκτονας Φώτης Κολακίδης...

Ούτε μας βρίσκουν σύμφωνους οι θετικές διαπιστώσεις των μελών της Κριτικής Επιτροπής η οποία, δικαιολογώντας την απόφασή της, θεωρεί αρκετά ζητούμενα ως δεδομένα : π.χ. «...η χωροθέτηση της πρότασης κρίνεται επιτυχημένη αφού εμπλέκεται και εντάσσεται επιτυχημένα στον ιστό και λειτουργίες του δημόσιου χώρου της επίχωσης προσδίδοντας στο κέντρο αναψυχής την αρμόζουσα και επιζητούμενη κοινωνικότητα και λαϊκό χαρακτήρα, προσβασιμότητα κλπ...». Ποιος εγγυάται όλ' αυτά; Εμείς, αντίθετα, φοβούμαστε πως η ένταξη αλλά και η αποδοχή από πλευράς του κοινού, στο χώρο της Επίχωσης, του λαμπρού επιτεύγματος του Πάρκου Γλυπτικής, θα «υποβαθμιστεί», αφού με το επιζητούμενο κτίριο θα διαφοροποιηθεί το υφιστάμενο κέντρο ενδιαφέροντος και θα προκληθεί αναπροσαρμογή της τωρινής «περιπατητικής» χρήσης, με την προσέλκυση κοινού που θα επιζητεί άλλου είδους ψυχαγωγία, σε σχέση με τις χρήσεις που θα προσδώσει, κυρίως, ο αναμενόμενος διαχειριστής του κέντρου αναψυχής.

Η Κριτική Επιτροπή αναγνωρίζοντας πως «...στα πλαίσια του Διαγωνισμού Ιδεών είχε αφεθεί ελεύθερο και το θέμα των χρήσεων του κέντρου...» και πως «...δεν έχουν ουσιαστικά προταθεί χρήσεις με ιδιαίτερο ή κάποιο ξεχωριστό, πρωτότυπο χαρακτήρα...», αφήνει το έδαφος ελεύθερο σε επιλογές (από πλευράς του διαχειριστή) τέτοιες που θα συμφέρουν στον ίδιο για να επενδύσει στην ανέγερση και λειτουργία του κέντρου, άσχετα αν οι ευρύτεροι σχεδιασμοί του Δήμου προβλέπουν κάτι διαφορετικό. Η συνεχής και αόριστη αναφορά σε «στέγη καλλιτεχνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων» ερμηνεύεται από το σύνολο των πολιτών μέσα σ'ένα ευρύ φάσμα που δεν αποκλείεται να περιλαμβάνει μέχρι και νυκτερινό κέντρο με ό,τι αυτό σημαίνει στις μέρες μας... (άλλωστε και πάλι η Κριτική Επιτροπή αναγνωρίζει πως αυτή η, συγκεκριμένη, χρήση δεν έχει αποκλειστεί από τις διάφορες μελέτες!).

Εν κατακλείδι, φρονούμε πως το Δημοτικό Συμβούλιο θα πρέπει να προβληματιστεί ξανά και να εξετάσει πιο επισταμένα το όλο θέμα, τολμώντας (με παρησία αν χρειαστεί) την οριστική ματαίωση του έργου και διοχετεύοντας τα προγραμματισμένα κονδύλια (ασχέτως αν θα καταβληθούν από το Δήμο ή από ιδιώτες επενδυτές) σε άλλους τομείς βελτίωσης της υποδομής και του ορθολογικού εξωραϊσμού της πόλης.

Απαντητική επιστολή από το Δήμο

με ημερομηνία 30 Νοεμβρίου 2005

Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 3 Νοεμβρίου, 2005 σχετικά με το πιο πάνω θέμα και σας πληροφορώ ότι κατά τη δημόσια παρουσίαση των μελετών ακούστηκαν οι απόψεις των παρευρισκομένων (οργανωμένων φορέων, αρχιτεκτόνων κ.άλ.) και δόθηκε αρκετός χρόνος για να παρουσιάσουν στο Δήμο περαιτέρω απόψεις/παρατηρήσεις. Οι απόψεις όσων δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν στη δημόσια παρουσίαση θα ληφθούν υπόψη από την Κριτική Επιτροπή στη διαδικασία του 2ου σταδίου.

Όσον αφορά τις επιφυλάξεις σας που αφορούν τεχνικά θέματα, αυτές θα συζητηθούν από την Κριτική Επιτροπή η οποία και θα διαμορφώσει το τελικό σχέδιο-πρόγραμμα.

Επιστολή στο Δήμο Λεμεσού, ημερομηνίας 14/11/2005

Θέμα: Δημοτικό Εργαστήρι Χορού

Δημοτικό Εργαστήρι Χορού

Αγαπητοί μας,

Παρακολουθούμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τόσο τις συζητήσεις για το εν λόγω θέμα, όσο και τις διάφορες ενέργειες που έχουν μεσολαβήσει και δεν κρύβουμε την ανησυχία μας για τη διαφορά εκτιμήσεων που έχει προκύψει.

Η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Δημοτικού Συμβουλίου, να ορίσει Ειδική (Ad-Hoc) Επιτροπή για συνολική εξέταση του αναφερόμενου θέματος, το οποίο στη συνέχεια θα επανατεθεί στο Δημοτικό Συμβούλιο για οριστική λήψη απόφασης, μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους, μια και επαναφέρει κατά κάποιον τρόπο τα πράγματα σε πιο ορθά, διαδικαστικώς, πλαίσια.

Προσδοκούμε, βεβαίως, πως θα υπάρξει πρόσκληση και προς το «Συντονιστικό», για συμμετοχή του στην Ειδική Επιτροπή. Και τούτο γιατί ως εκπρόσωποι των οργανωμένων πολιτιστικών φορέων της πόλης μας θεωρούμε πως θα ήταν βοηθητικό να διασφαλιστεί όχι μόνον η έκφραση των δικών μας απόψεων αλλά και η συμμετοχή μας στη διαμόρφωση της οριστικής εισήγησης επί του θέματος.

Αναμένουμε.

Με εκτίμηση

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης
Πρόεδρος

Λιάνα Πετρίδου-Γεωργίου
Αναπληρώτρια Γραμματέας

Ενώ αναμέναμε την απάντηση/πρόσκληση του Δήμου, πληροφορηθήκαμε πως η Ολομέλεια του Δημοτικού Συμβουλίου, στην τελευταία συνεδρία του έτους, αποφάσισε τη σύσταση «Δημοτικού Κέντρου Χορού».

Επειδή πάντοτε ενεργούμε δεοντολογικά, αποστέλλουμε επιστολή με τις απόψεις μας την οποία όμως θα δημοσιοποιήσουμε αφού πρώτα παραληφθεί από το Δήμο.

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Το Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού διοργάνωσε, στις 9 του Νιόβρη, στο Πολιτιστικό Κέντρο του Συνεργατικού Ταμειυτηρίου Λεμεσού, Ημερίδα με θέμα «Η Λεμεσός, το Πανεπιστήμιο, Προοπτικές». Την Ημερίδα, η οποία τελούσε υπό την αιγίδα του Δήμου Λεμεσού, προσφώνησε ο Δήμαρχος της πόλης Δρ. Δημήτρης Κοντίδης, δηλώνοντας την ικανοποίηση της Τοπικής Αρχής για τη δημιουργία του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου στη Λεμεσό και τονίζοντας τη βοήθεια που έδωσε και θα συνεχίσει να παρέχει, ολόκληρη η πόλη, στο ΤΕ.ΠΑ.Κ.

Από πλευράς του «Συντονιστικού» προσφώνησε και ευχαρίστησε για την παρουσία τους, το Δήμαρχο, τους παρόντες (από όλες τις ομάδες) Δημοτικούς Συμβούλους, το Διευθυντή Διοίκησης και Οικονομικών του ΤΕ.ΠΑ.Κ. κ. Ανδρέα Μαλλούππα, τους εισηγητές, το συντονιστή και όλους τους πολίτες, ως εκπρόσωπους φορέων αλλά και ως άτομα, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση ο Αντιπρόεδρος/Γραμματέας Δώρος Ιερόπουλος, υπογραμμίζοντας το συνεχές ενδιαφέρον και τη συμμετοχή του «Συντονιστικού» στις προσπάθειες για ευόδωση του στόχου της δημιουργίας και των προοπτικών που διανοίγει για την πόλη της Λεμεσού η λειτουργία του ΤΕ.ΠΑ.Κ.

Στη συνέχεια ο συντονιστής, δημοσιογράφος και Δημοτικός Σύμβουλος Τίτος Κολώτας, παρουσίασε τους ομιλητές και ακολούθησε η κατάθεση των εισηγήσεων : «Χωροθέτηση και ένταξη στο Κέντρο της πόλης», από τον αρχιτέκτονα και Δημοτικό Σύμβουλο Γιάννο Αναστασίου, «Οικονομία – Ανάπτυξη» από το Βουλευτή Γιάννο Λαμάρη, «Παιδεία – Πολιτισμός» από το μέλος της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕ.ΠΑ.Κ. Μίμη Σοφοκλέους και «Κοινωνικές επιπτώσεις» από τον κοινωνιολόγο και Διευθυντή του Intercollege Λεμεσού Στάθη Μαύρο.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με ενδιαφέρουσα συζήτηση ανάμεσα στο κοινό και στους εισηγητές, ενώ η όλη διοργάνωση μεταδιδόταν, ζωντανά, από τον, παγκύπριας εμβέλειας, ραδιοσταθμό «ΚΑΝΑΛΙ 6» της Λεμεσού που υπήρξε και ο χορηγός προβολής της.

Το σύνολο των τεσσάρων σημαντικών εισηγήσεων που κατατέθηκαν θα δημοσιευτούν στο παρόν καθώς και στο επόμενο τεύχος του Ενημερωτικού Δελτίου που, εδώ και δέκα σχεδόν χρόνια, εκδίδει ανά τριμηνία το «Συντονιστικό».

Λεμεσός, 21/11/2005

Χαιρετισμός του Δημάρχου Λεμεσού

Δρα Δημήτρη Κοντίδη

στην Ημερίδα του Συντονιστικού Συμβουλίου Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού με θέμα «Η ΛΕΜΕΣΟΣ - ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ»

Νιώθω πραγματικά μεγάλη χαρά γιατί βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να χαιρετίσω την αποψινή ημερίδα για το Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου (ΤΕΠΑΚ), που οργανώνει το Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού.

Ένα όραμα που για τους Λεμεσιανούς ήταν ένα άπιαστο όνειρο, γίνεται επιτέλους πραγματικότητα. Η Λεμεσός αποκτά επιτέλους το δικό της Πανεπιστήμιο.

Αγαπητοί φίλοι

Εάν πριν λίγα χρόνια κάποιος έλεγε ότι η Λεμεσός θα αποκτούσε το δικό της Πανεπιστήμιο ασφαλώς θα τον θεωρούσαμε ονειροπόλο ή ουτοπιστή. Όμως κάπου στο βάθος της ψυχής μας φώλιαζε η ελπίδα ότι αν ξεκινούσαμε μια προσπάθεια ίσως κάτι να μπορούσε να γίνει. Έτσι ξεκινήσαμε δειλά και διακριτικά να προτείνουμε στην πολιτεία την αναβάθμιση του Δημοτικού Ωδείου σε ανώτατη μουσική σχολή και την ένταξη της στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Θεωρήσαμε, μετά από προβληματισμό, ότι αυτό το αίτημα μας θα μπορούσε να γίνει πιο εύκολα αποδεκτό. Όμως με τις επαφές που είχαμε με το Πανεπιστήμιο Κύπρου, φάνηκε ότι δεν ευνοούσαν τη δημιουργία σχολών έξω από την πρωτεύουσα. Έτσι ωρίμασε η ιδέα για απαίτηση να γίνει δεύτερο Πανεπιστήμιο με έδρα τη Λεμεσό.

Αγαπητοί φίλοι

Όταν εκλεγήκαμε στη Δημοτική Αρχή της πόλης μας, καταθέσαμε ένα όραμα και θέσαμε ένα στόχο. Να κάνουμε τη Λεμεσό πιο όμορφη και οι κάτοικοι της να χαίρονται που ζουν σ' αυτή.

Μπορώ σήμερα να πω με παρηρησία ότι κάναμε μια μεγάλη προσπάθεια και παρά τις πολλές δυσκολίες πετύχαμε σ' ένα μεγάλο μέρος τους στόχους που τότε θέσαμε.

Όμως κάτι έλειπε από τη Λεμεσό. Η Λεμεσός που ήταν πρωτοπόρα στα γράμματα και στις τέχνες, που ήταν πρωτοπόρα στον πολιτισμό από τη δεκαετία του '20, που σ' αυτήν έζησαν και διέπρεψαν επιφανείς άνθρωποι των γραμμάτων, λογοτέχνες, ποιητές, ζωγράφοι. Η Λεμεσός που ήταν με το λιμάνι της η πόρτα επικοινωνίας με τον έξω κόσμο, που μέσω του διακινούνταν οι προοδευτικές ιδέες και διαπερνούσαν την Ευρώπη από άκρο σε άκρο. Αυτή λοιπόν η πόλη ασφυκτιούσε τα τελευταία χρόνια από τη στασιμότητα και χρειαζόταν επειγόντως ένα ξεπέταγμα.

Τώρα λοιπόν ήρθε ακριβώς αυτό που περίμενε, αυτό που χρειαζόταν. Ήρθε η απόφαση της Κυβέρνησης και μετά της Βουλής για την ίδρυση του δεύτερου Πανεπιστημίου Κύπρου στη Λεμεσό, με την ονομασία ΤΕΠΑΚ.

Στο άκουσμα του γεγονότος αυτού νιώσαμε όλοι χαρά και αγαλλίαση. Δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή παρόντες και κάναμε ότι μπορούσαμε για να βοηθήσουμε στην υλοποίηση αυτού του ονείρου. Δηλώσαμε παρόντες να παρέχουμε στην προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή, με επικεφαλής τον αγαπητό Ανδρέα Δημητρίου, καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, κάθε δυνατή βοήθεια.

Θέσαμε στη διάθεση του όλες τις υπηρεσίες του Δήμου Λεμεσού και κάθε διευκόλυνση που μπορούσαμε να δώσουμε.

Πέραν από αυτά η πόλη όλη σαν ένας άνθρωπος, δήλωσε έτοιμη να σταθεί και να στηρίξει το ΤΕΠΑΚ, το Πανεπιστήμιο Λεμεσού με κάθε τρόπο. Δηλώσαμε ότι θα δημιουργήσουμε όλες εκείνες τις συνθήκες και το κλίμα που χρειάζεται για να νιώθουν όλοι στο Πανεπιστήμιο, καθηγητές και φοιτητές, τη θερμή αγκαλιά της φιλόξενης Λεμεσού.

Σαν πρώτο βήμα θα δημιουργήσουμε το Σύνδεσμο «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΤΕΠΑΚ» που θα είναι η ασπίδα και το στήριγμα του.

Θέλουμε να νιώθουν όλοι, όσοι θα δουλεύουν στο ΤΕΠΑΚ, αλλά και οι φοιτητές, ότι βρίσκονται σε ένα περιβάλλον τόσο ζεστό και φιλικό, όσο και στο σπίτι τους.

Με αυτά τα συναισθήματα και αυτά τα λίγα λόγια, θέλω να χαιρετίσω τη σημερινή ημερίδα και να ευχαριστήσω όλους όσους βοήθησαν και εργάστηκαν για την πραγματοποίηση αυτού του ονείρου. Ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕΠΑΚ, φίλο ακαδημαϊκό Ανδρέα Δημητρίου και να του πω πως η Λεμεσός δεν θα ξεχάσει ποτέ τη δική του συμβολή και προσωπική σφραγίδα στην ίδρυση του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου στη Λεμεσό.

ΗΜΕΡΙΔΑ

«Η ΛΕΜΕΣΟΣ - ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ»

Εισηγήση Γιάννου Λαμάρη, Βουλευτή

Θέμα: Οικονομία - Ανάπτυξη

Χαρακτηριστικό της σύγχρονης εποχής που ζούμε, της παγκοσμιοποίησης, είναι και η ανεπανόληπτη έκρηξη, σε όλους τους τομείς, της γνώσης με αποτέλεσμα την ανάπτυξη ενός δικτύου πληροφοριών και επικοινωνίας που ασφαλώς επηρεάζει πρώτιστα την οικονομία και τις κοινωνικές σχέσεις.

Αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της εξέλιξης, των γνώσεων, αποτελεί και η εκπαίδευση η οποία καλείται να διαδραματίσει ένα συνεχώς πιο αναβαθμισμένο και δυναμικό ρόλο.

Ως οργανωμένη κοινωνία καλούμαστε να αξιοποιήσουμε τα σύγχρονα επιτεύγματα, να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις ενός ανταγωνιστικού κόσμου και να διαφυλάξουμε την πολιτισμική ταυτότητα μας και την ανεξάρτητη πολιτική μας οντότητα.

Αναγκαία προϋπόθεση αποτελεί η πιο ορθολογιστική αξιοποίηση της γνώσης, της επιστήμης, της πληροφορίας που αναδεικνύονται πλέον ως σημαντικές παράμετροι στην παραγωγική διαδικασία. Η ανάπτυξη της παιδείας επομένως καθίσταται αναγκαία προϋπόθεση.

Χωρίς να μπαίνω σε συζήτηση για το κατά πόσο η κοινωνία της γνώσης αποτελεί ή όχι αναγκαιότητα της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, όπως κάποιοι ειδήμονες θεωρούν, ή ότι η εκπαίδευση και η κατάκτηση της γνώσης υποτάσσονται στις ανάγκες της οικονομίας. Απλά επισημαίνω ότι τέτοιες προσεγγίσεις είναι μονοδιάστατες και πρέπει τα όσα ζούμε στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης να οδηγήσουν σε νέους προβληματισμούς. Γιατί ακριβώς η παγκοσμιοποίηση είναι μια πολύπλευρη διαδικασία.

Εμείς εδώ στην μικρή μας Κύπρο, στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων και ποικίλων πολιτισμών, μπορούμε να στοχεύσουμε στο όραμα μιας εκπαίδευσης με πρώτα και κύρια ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα και ανθρωπιστικό περιεχόμενο.

Με ανοικτή πρόσβαση στην μόρφωση και τη δια βίου εκπαίδευση ως αναγκαία προϋπόθεση της ανάπτυξης της κοινωνίας, την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και την άμβλυνση των κοινωνικών και εκπαιδευτικών ανισοτήτων.

Η παιδεία πρέπει να παραμείνει βασικό κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα, το οποίο χρειάζεται να διασφαλίζεται με τον δημόσιο χαρακτήρα της, με ίσες ευκαιρίες μόρφωσης και εξομίωσης των δυνατοτήτων επιτυχίας για όλους.

Παλέψαμε πάρα πολύ και καταφέραμε να πάρουμε κάτι το οποίο ήταν αυτονόητο. Να λειτουργήσει το υπό ίδρυση, στην χώρα μας, δεύτερο πανεπιστήμιο στην πόλη μας. Είναι αυτονόητο γιατί η Λεμεσός και η κάθε πόλη, έχει δικαίωμα ίσου μεριδίου, τουλάχιστον, στην ανάπτυξη σε όλους τους τομείς. Με αυτή την έννοια λειτουργεί και ως μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης για τον κόσμο της τοπικής κοινωνίας. Βέβαια υπό κάποιες προϋποθέσεις.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα βρίσκεται υπό μεταρρύθμιση. Έχουν ήδη μπει οι βάσεις μιας μεταρρύθμισης σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης από την προδημοτική μέχρι και την ανώτατη.

Άμεσος στόχος αναφορικά με την Ανώτατη Εκπαίδευση, είναι να κερδηθεί η εκτίμηση της κυπριακής κοινωνίας και η αναγνώριση από την διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα ώστε να υπάρξει ένταξη στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης με τις καλύτερες δυνατές προοπτικές ανάπτυξης.

Με αυτές τις εισαγωγικές σκέψεις θεωρώ πως η απόφαση της κυπριακής πολιτείας για δημιουργία δεύτερου Πανεπιστημίου στην Κύπρο του ΤΕΠΑΚ και η επιτυχία των διαφόρων φορέων της Λεμεσού αυτό να βρει την έκφραση του, κατά κύριο λόγο, στη Λεμεσό αποτελεί και επιτυχία και συμβολή στους στόχους της κυπριακής εν γένει κοινωνίας όπως ανέφερα πιο πάνω.

ΡΟΛΟΣ ΕΝΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

"Έχει ρόλο ένα Πανεπιστήμιο στην ανάπτυξη (οικονομική, πνευματική) μιας χώρας και δει μιας περιοχής όπως η Λεμεσός;

Αναμφίβολα μπορεί να προσφέρει πολλά στην ευρύτερη τοπική κοινωνία. Είναι γι' αυτό που οι τοπικές κοινωνίες όλο και περισσότερο το συνειδητοποιούν και φτάνουν κάποτε και σε κινητοποιήσεις για να πείσουν τις κεντρικές κυβερνήσεις να λειτουργήσουν πανεπιστήμια στις δικές τους περιφέρειες.

Βέβαια από μόνη της η λειτουργία ενός Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος δεν έφερε, σε όλες τις περιπτώσεις την ποθούμενη αναβάθμιση της κοινωνίας σε τοπικό επίπεδο γιατί δεν αποτελεί και τον μοναδικό παράγοντα. Κύρια στοιχεία αποτελούν το μέγεθος του σε σχέση με τον πληθυσμό και ο χαρακτήρας του σε σχέση με τις ιδιομορφίες και τις δυνατότητες που προσφέρει η συγκεκριμένη περιοχή.

Βασική προϋπόθεση αποτελεί το είδος του Ιδρύματος και πάνω απ' όλα η ποιότητα των προσφερόμενων προγραμμάτων και το κύρος του πτυχίου.

Είναι γι' αυτό ακριβώς που έγινε μεγάλη συζήτηση τα τελευταία χρόνια, πριν την έγκριση της σχετικής νομοθεσίας για τον χαρακτήρα του Ιδρύματος το εύρος των προγραμμάτων το επίπεδο σπουδών και τους τίτλους που αυτό θα αποδίδει.

Από το αρχικό νομοσχέδιο για το ΠΕΕΤ (έτσι ονομαζόταν Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνών), αργότερα έγινε Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου (ΤΕΠΑΚ) όχι τυχαία, θελήσαμε να προσδιορίσουμε και

Οικονομία - Ανάπτυξη

μέσα από τον τίτλο, τον χαρακτήρα του ως ίδρυμα με προσανατολισμό τις θετικές - εφαρμοσμένες τέχνες. Από την αρχική ιδέα της μετατροπής περίπου, των υφιστάμενων σχολών που είχαμε (ΑΤΙ, ΑΞΙΚ, Δασικό Κολέγιο, Νοσηλευτική Σχολή), σε πανεπιστήμιο προχωρήσαμε τελικά στην ίδρυση ενός εντελώς νέου Πανεπιστημίου.

Για τι πανεπιστήμιο τελικά μιλούμε ώστε να προσδοκούμε ότι από την λειτουργία του όλα τα πιο πάνω πλεονεκτήματα για την Λεμεσό και την Κύπρο ευρύτερα θα είναι υπαρκτά;

Οι σκοποί και στόχοι των πανεπιστημίων είναι βασικά εκπαιδευτικοί - ερευνητικοί. Ένα Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο βέβαια μπορεί πιο αποτελεσματικά να συμβάλει στην προώθηση της έρευνας σε όλους τους τομείς των νέων τεχνολογιών και δεξιοτήτων.

Η σύνδεση δε του ΤΕΠΑΚ με την προγραμματισμένη λειτουργία Τεχνολογικού Πάρκου όπως είναι και η ειλημμένη απόφαση της Κυβέρνησης θα προωθήσει πιο αποφασιστικά τον στόχο της έρευνας, δημιουργώντας πλεονεκτήματα στις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας από την αξιοποίηση της.

Αυτό και αν αποτελεί πλέον αποφασιστική συμβολή στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας μας αλλά και της ευρύτερης περιοχής της Λεμεσού που αποτελεί και βιομηχανικό και εμπορικό κέντρο της Κύπρου.

Η Κύπρος δεν έχει ούτε πλουτοπαραγωγικούς πόρους ούτε και κατ' επέκταση η βιομηχανία της είναι πέρα από αυτή της μεταποίησης κατά κύριο λόγο. Δεν μπορούμε να ανταγωνιστούμε σε επίπεδο παραγωγής προϊόντων κανένα σχεδόν ούτε σε τιμές ούτε σε ποιότητα. Μπορούμε όμως να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο δυναμικό μας και την γεωγραφική μας θέση για να μετατραπούμε σε ένα περιφερειακό εκπαιδευτικό κέντρο. Το ΤΕΠΑΚ μπορεί να συμβάλει και σε αυτό τον στόχο με την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών με την καλλιέργεια των νέων γνώσεων και δεξιοτήτων.

Η έκθεση των ακαδημαϊκών για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση ορθά κατά την γνώμη μου επισημαίνει πως "το ΤΕΠΑΚ θα πρέπει να αποτελέσει καταλύτη ως προς την περαιτέρω προώθηση των θετικών και τεχνολογικών κλάδων και την ουσιαστική αύξηση της συμμετοχής των γυναικών σε αυτούς τους τομείς - οι δύο αυτοί στόχοι αποτελούν προτεραιότητες για την Ευρώπη".

Επισημαίνεται ότι η πολιτική μιας χώρας ως προς την ανώτατη εκπαίδευση σχετίζεται άμεσα με την οικονομική και τεχνολογική ανάπτυξη της χώρας. Θα πρέπει επίσης να διαμορφωθεί, ως θέμα προτεραιότητας, εθνική πολιτική για έρευνα και ανάπτυξη. Οι δύο πολιτικές (ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας) θα πρέπει να είναι συνυφασμένες, αφού τα πανεπιστήμια διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο στην έρευνα. Στο πλαίσιο της νέας πολιτικής της Ε.Ε. για τη στήριξη της έρευνας στην Ευρώπη (7ο Πρόγραμμα Πλαίσιο) που διαμορφώνεται τώρα, η στήριξη εθνικών προγραμμάτων έρευνας μέσω συντονισμένων διακρατικών δράσεων αναμένεται να

διευρυνθεί και να ενισχυθεί περαιτέρω. Αυτονόητα, για να είναι η Κύπρος σε θέση να συνάψει διακρατικές συμφωνίες με άλλες χώρες της Ευρώπης, βάσει κοινών ερευνητικών στόχων και κατ' επέκταση να μπορέσει να διεκδικήσει επιτυχώς ουσιαστική στήριξη από την Ε.Ε. για την έρευνα της, θα πρέπει να έχει θέσει τις δικές της προτεραιότητες και στόχους στο πλαίσιο μιας εθνικής πολιτικής για έρευνα και ανάπτυξη.

Πέραν των εθνικών προγραμμάτων στήριξης έρευνας (πρωτίστως εφαρμοσμένης έρευνας), τα οποία προωθούνται μέσω του Ιδρύματος Προώθησης Έρευνας, δεν υπάρχει σαφώς διατυπωμένη εθνική πολιτική για έρευνα και ανάπτυξη. Επί του παρόντος η δημόσια επένδυση στην έρευνα ανέρχεται μόλις στο 0.33% του ΑΕΠ.

Η εθνική πολιτική έρευνας θα αποτελεί ένα ενιαίο, σφαιρικό, πλαίσιο για την προώθηση όλων των διαστάσεων της έρευνας και της ανάπτυξης, στο οποίο θα διατυπώνονται σαφώς οι εθνικές προτεραιότητες (βραχυπρόθετα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα), δηλαδή τα εθνικά προγράμματα έρευνας και τυχόν θεματικές προτεραιότητες. Σε μία εθνική πολιτική θα πρέπει να υπάρχει ισόρροπη στήριξη τόσο της εφαρμοσμένης, όσο και της βασικής έρευνας, παρόλο που ο σαφής διαχωρισμός ανάμεσα στις δύο αυτές μορφές έρευνας δεν είναι κατ' ανάγκη εύκολο εγχείρημα. Αυτονόητα οι επενδύσεις της βιομηχανίας στην έρευνα θα διοχετεύονται πρωτίστως σε προγράμματα εφαρμοσμένης έρευνας, ενώ τα κονδύλια για βασική έρευνα θα αξιοποιούνται πρωτίστως από τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ινστιτούτα. Η εθνική πολιτική έρευνας θα πρέπει να εξηγεί τους αναμενόμενους ρόλους / εμπλοκή των διαφόρων τοπικών stakeholders (πανεπιστήμια, ερευνητικά ινστιτούτα, βιομηχανία, επιχειρήσεις, κρατικοί φορείς, νέοι ερευνητές, διδακτορικοί φοιτητές, κλπ.) όπου πρέπει να αποδίδεται σημαίνοντας ρόλος στα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης. Όλες οι εθνικές δραστηριότητες και επιδιώξεις (για έρευνα και ανάπτυξη) θα πρέπει να εντάσσονται στο ενιαίο πλαίσιο της εθνικής πολιτικής, π.χ. το εθνικό πρόγραμμα υποτροφιών για διδακτορικούς φοιτητές. Παρομοίως, εθνικές επιδιώξεις, ακόμη και επενδύσεις, αναφορικά με την προσέλκυση του ενδιαφέροντος ξένων ερευνητών / κέντρων έρευνας στην Κύπρο θα πρέπει να εντάσσονται στο θεσμικό πλαίσιο της ευρύτερης πολιτικής και θα πρέπει να συνεπάγονται ουσιαστική εμπλοκή τοπικών stakeholders για μακροπρόθεσμα οφέλη. Αυτονόητα, η επιτυχής υλοποίηση οποιασδήποτε πολιτικής συνεπάγεται την ύπαρξη κατάλληλης υποδομής για την χρηστή και ορθολογιστική αξιοποίηση των διαθέσιμων κονδυλίων και συνεπώς η ανάπτυξη της απαιτούμενης υποδομής θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εθνικής πολιτικής έρευνας.

Αυτούς τους στόχους καλείται να εξυπηρετήσει το ΤΕΠΑΚ με την λειτουργία του.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να ανιχνεύσουμε τις επιδράσεις και στην οικονομία και την ανάπτυξη ειδικότερα της Λεμεσού. Προηγούμενα ως σταθούμε λίγο

Οικονομία - Ανάπτυξη

στον προγραμματισμό λειτουργίας του ΤΕΠΑΚ στα επόμενα δέκα χρόνια για να προσδιορίσουμε και κάποια μεγέθη.

Το ΤΕΠΑΚ θα δεχτεί τους πρώτους φοιτητές το 2007. Αυτός ο στόχος πρέπει να μείνει αμετάθετος.

Ο σχεδιασμός προβλέπει τα εξής: Μέχρι το 2017 (10 χρόνια λειτουργίας) θα πρέπει να προσφέρει 2000 νέες θέσεις σε προπτυχιακά προγράμματα και 500 νέες θέσεις σε μεταπτυχιακά προγράμματα κατά έτος.

Συνολικά θα έχει περίπου 8000 προπτυχιακούς φοιτητές και 1250 περίπου μεταπτυχιακούς φοιτητές.

Βέβαια με δεδομένο ότι από τον 2ο χρόνο λειτουργίας του και όχι τον 5ο όπως έγινε με το Πανεπιστήμιο Κύπρου θα αρχίσει να προσφέρει μεταπτυχιακά προγράμματα.

Με αυτούς τους αριθμούς φοιτητών είναι απαραίτητο να υπάρχουν 730 θέσεις Ακαδημαϊκού προσωπικού (12.7 φοιτητές ανά 1 Ακαδημαϊκό που είναι οι σχετικές αναλογίες του Πανεπιστημίου Κύπρου) και 610 τουλάχιστον σε διοικητικό προσωπικό (1,2 Ακαδημαϊκό προσωπικό μία θέση διοικητικό προσωπικό).

Ας επανέλθουμε λοιπόν και να δούμε πιο χειροπιαστά μερικά σημαντικά οφέλη από την λειτουργία του ΤΕΠΑΚ.

Γίνεται αντιληπτό αμέσως πως η Λεμεσός κατά κύριο λόγο θα κληθεί να καλύψει το μεγαλύτερο μέρος των θέσεων απασχόλησης, κύρια σε διοικητικό προσωπικό.

Καλείται να φιλοξενεί θα έλεγα όχι ως επισκέπτες αλλά ως μόνιμα εγκατεστημένους το μεγαλύτερο μέρος των 730 Ακαδημαϊκών με ψηλές μάλιστα, αναλογικά με τον υπόλοιπο πληθυσμό, απολαβές.

Η παρουσία όλου αυτού του πανεπιστημιακού πληθυσμού δημιουργεί προϋποθέσεις για δημιουργία θέσεων απασχόλησης αλλά και για αυξημένη ζήτηση σε οικίες για πρόσθετους χώρους σίτισης και ψυχαγωγίας για δημιουργία βιβλιοπωλείων, χαρτοπωλείων φωτοτυπικών και άλλων δραστηριοτήτων που θα εξυπηρετούν την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Η παρουσία ενός τόσο μεγάλου αριθμού με ψηλό επιστημονικό επίπεδο δυναμικού, δίνει την δυνατότητα αξιοποίησης τους από τις ντόπιες - τοπικές επιχειρήσεις διαφόρων τύπων με τα ανάλογα οφέλη.

Παράγοντας ανάπτυξης και οικονομικής συμβολής αποτελεί και η δημιουργία της υποδομής του πανεπιστημίου. Η χρησιμοποίηση υφιστάμενων οικοδομών και η αποκατάσταση των κτιρίων αυτών απαιτεί αρκετά εκατομμύρια λίρες. Αυτό δημιουργεί ασφαλώς "δυναμική" ανάπτυξης και δημιουργίας εισοδημάτων από την αύξηση στις ανάγκες απασχόλησης των εταιρειών που θα εμπλακούν.

Ερευνητικά προγράμματα Ε.Ε. Αυτό σημαίνει κονδύλια για προγράμματα έρευνας. Απασχόληση ακαδημαϊκών - ερευνητών και ασφαλώς φοιτητών γύρω τους και επίσης υποστηρικτικό προσωπικό. Αυτή η προοπτική υπηρετεί ταυτόχρονα τον στόχο που θέλει τις χώρες μέλη της Ε.Ε. να προωθήσουν τη σταδιακή αύξηση των εθνικών

κονδυλίων για την έρευνα ούτως ώστε μέχρι το 2010 οι εθνικές δαπάνες να ανέλθουν στο 1% του ΑΕΠ.

Η οικονομική σημασία για την τοπική κοινωνία θα είναι ανάλογη με τον βαθμό αξιοποίησης σειράς παραγόντων όπως:

- (1) Την δαπάνη του δημοσίου για το Πανεπιστήμιο (5 - 5,5 χιλ. ανά φοιτητή) στην πλήρη δηλαδή αξιοποίηση, αν είναι δυνατόν, των δαπανών της πανεπιστημιακής κοινότητας. Πόσο θα είναι κατορθωτό αυτή να πραγματοποιείται στην περιοχή.
- (2) Στην αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων που προσφέρονται από την παρουσία εξειδικευμένου προσωπικού με ψηλό επίπεδο Ακαδημαϊκών προσόντων αλλά και φοιτητών.
- (3) Στο πόσο θα γίνει κατορθωτό να προσελκύσει φοιτητές πρώτα από την ίδια την περιοχή, γεγονός που θα κρατήσει στη Λεμεσό ικανό αριθμό Λεμεσιανού φοιτητικού πληθυσμού αλλά και από το ενδιαφέρον φοιτητών από άλλες επαρχίες. Είναι απαραίτητα από που ονομάζουμε "κρίσιμη μάζα" φοιτητών. Όπου αυτό έγινε κατορθωτό τα αποτελέσματα στην ανάπτυξη και την οικονομία υπήρξαν θετικότερα (π.χ. Ιωάννινα).
- (4) Στον βαθμό που θα μπορέσει το ΤΕΠΑΚ να συνδεθεί με την βιομηχανία και τους Οργανισμούς Υπηρεσιών της Λεμεσού.
- (5) Καθόλου ευκαταφρόνητης σημασίας είναι και η θετική συμβολή ως μέτρο απόδοσης κοινωνικής δικαιοσύνης στον χώρο που λειτουργεί από την δικαιότερη κατανομή των ευκαιριών για πρόσβαση στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Αυτά όλα βέβαια στον βαθμό που επιτυγχάνονται συμβάλλουν στην ανάπτυξη από την μια της περιοχής που δραστηριοποιείται το ΤΕΠΑΚ αλλά και στην ανάπτυξη της χώρας μας ευρύτερα.

Βέβαια κανένας δεν μπορεί να κάνει ασφαλείς προβλέψεις για τον βαθμό επηρεασμού από την λειτουργία του ΤΕΠΑΚ της οικονομικής δραστηριότητας στην ευρύτερη περιοχή της Λεμεσού. Είναι όμως σίγουρο ότι από την λειτουργία του θα υπάρξει επηρεασμός και είναι επίσης σίγουρο ότι αυτός θα είναι κατά κύριο λόγο θετικός. Το πόσο θετικός θα είναι αυτός ο επηρεασμός θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τους παράγοντες που ανέφερα προηγούμενα αλλά και από την στήριξη διαχρονικά που η πολιτεία θα παρέχει στο πανεπιστήμιο. Καθοριστικότερος παράγοντας είναι η τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων για την λειτουργία του και την ανάπτυξη τα πρώτα χρόνια σύμφωνα με τους σχεδιασμούς.

Καταλήγοντας είμαι βέβαιος για την συνέχιση της στήριξης της οποίας ήδη τυγχάνει το ΤΕΠΑΚ από τους πολίτες, τις Αρχές και τους φορείς αυτής της πόλης. Γεγονός που δημιουργεί τις βέλτιστες προϋποθέσεις για επιτυχή λειτουργία του και την ουσιαστική συμβολή του στην ανάπτυξη της Λεμεσού.

Λεμεσός 9, Νοεμβρίου 2005

Οι κοινωνικές επιπτώσεις της ίδρυσης και λειτουργίας του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου (ΤΕΠΑΚ) στη Λεμεσό

του Στάθη Μαύρου, Κοινωνιολόγου - Διευθυντή του Intercollege Λεμεσού

Θάθελα πρώτα να ευχαριστήσω το Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού για την πρωτοβουλία του να διοργανώσει τη συζήτηση αυτή και για την πρόσκλησή του να συμμετάσχω σ' αυτήν. Η σχέση του ΤΕΠΑΚ με τη Λεμεσό είναι ένα πολυσύνθετο ζήτημα και είναι προς τιμήν του Συντονιστικού Συμβουλίου Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού που εντάσσει μέσα στις δραστηριότητές του συζητήσεις όπως αυτές, παρόλο που πολλοί ενδεχομένως θα θεωρούσαν ότι δεν εμπίπτουν άμεσα μέσα σε αυτό που θα όριζαν ως το πεδίο του πολιτισμού.

Όντας φανατικός υποστηρικτής των δυνατοτήτων αυτής της πόλης, καλωσορίζω και χαιρετίζω τη λειτουργία του ΤΕΠΑΚ στη Λεμεσό και εύχομαι κάθε επιτυχία στο έργο του. Ως πολίτης αυτού του τόπου θεωρώ ότι οι προσπάθειες των εκάστοτε κυβερνήσεων να συγκεντρώσουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην πρωτεύουσα αποτελούν ακόμα ένα δείγμα της αδυναμίας τους να συμβαδίσουν με τις σύγχρονες τάσεις στη δημόσια διοίκηση υιοθετώντας την αρχή της αποκέντρωσης στο σχεδιασμό της δημόσιας πολιτικής. Ευτυχώς που η ίδρυση του ΤΕΠΑΚ στη Λεμεσό ήλθε να μας υπενθυμίσει ότι ο συγκεντρωτισμός δεν είναι αναπόφευκτος όταν οι πολίτες δραστηριοποιούνται συντονισμένα.

Ως διοικητικός διευθυντής του Intercollege στη Λεμεσό η χαρά μου είναι ακόμα πιο μεγάλη γιατί η συνύπαρξη πολλών και διαφορετικών ιδρυμάτων ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης στην πόλη δημιουργεί περισσότερες ευκαιρίες συνεργασίας σε διάφορους τομείς.

Πρέπει ωστόσο να ομολογήσω ότι όταν ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, ο φίλος Ιούλιος Θεοδωρίδης, με προσέγγισε για να είμαι ένας από τους εισηγητές στη συζήτηση δίστασα για τρεις κυρίως λόγους:

Πρώτον γιατί η επίδραση ενός θεσμού όπως ένα πανεπιστήμιο πάνω σε μια κοινωνία είναι πάντοτε δύσκολο να καθοριστεί με ακρίβεια επειδή τα κοινωνικά φαινόμενα και διαδικασίες είναι συνήθως αποτελέσματα της αλληλεπίδρασης πολλών παραγόντων αλλά και γιατί είναι πολύ δύσκολο να απομονώσεις μια περιοχή, όπως αυτήν της Λεμεσού, από το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο που είναι ενταγμένη για να ανιχνεύσεις την επίδραση ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος πάνω της. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι είναι ίσως ευκολότερο να μιλήσει κάποιος για τις επιπτώσεις της ίδρυσης ενός δεύτερου κρατικού Πανεπιστημίου πάνω στην Κυπριακή κοινωνία στο σύνολό της παρά για τις επιπτώσεις του πάνω στην κοινωνία της Λεμεσού όπου θα λειτουργεί ένα μέρος του. Εικασίες βέβαια μπορούμε να κάνουμε πολλές. Υπενθυμίζω ωστόσο ότι προσκλήθηκα εδώ ως κοινωνιολόγος και επομένως αυτό που μου ζητάτε, είναι να μιλήσω υπεύθυνα, με την ιδιότητά μου αυτή, για την

επίδραση του ΤΕΠΑΚ σ' αυτό που αποκαλούμε τοπική κοινωνία. Αυτό δεν είναι μια καθόλου εύκολη υπόθεση.

Δεύτερο, επειδή ακούγοντας για το θέμα των εισηγήσεων των άλλων ομιλητών διερωτήθηκα τι μένει να πω εγώ. Αν αφαιρέσεις την παιδεία και τον πολιτισμό, την οικονομία και τη χωροταξία, ποιες είναι αυτές οι περίφημες κοινωνικές επιπτώσεις για τις οποίες θα πρέπει να μιλήσω, επιπτώσεις που δεν έχουν να κάνουν με την παιδεία και τον πολιτισμό, την παραγωγή και ανταλλαγή προϊόντων και υπηρεσιών και τη διάταξη του χώρου; Για ποιους κοινωνικούς θεσμούς, ποιες διαδικασίες και ποιες αντιλήψεις και στάσεις θα πρέπει να μιλήσει κάποιος όταν καλείται να καταθέσει απόψεις για τις 'κοινωνικές' επιπτώσεις της λειτουργίας του ΤΕΠΑΚ στη Λεμεσό χωρίς να αναφερθεί στην οικονομία, την παιδεία και τον πολιτισμό;

Τρίτον, επειδή ακόμα δεν είναι δημόσια γνωστά μερικά βασικά στοιχεία της λειτουργίας του ΤΕΠΑΚ με πρώτο και σημαντικότερο, για τους σκοπούς της εισήγησής μου, το συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο το Πανεπιστήμιο θα υλοποιήσει την αποστολή του όπως αυτή καθορίζεται από το άρθρο 4 του Νόμου 198(Ι)/2003. Σ' αυτό το άρθρο γίνεται αναφορά 'στην ικανοποίηση των γενικότερων αναγκών της κυπριακής οικονομίας και κοινωνίας' και 'στην παροχή επιμορφωτικών και άλλων προγραμμάτων' αλλά δεν υπάρχει καμιά αναφορά στην ικανοποίηση των αναγκών της τοπικής κοινωνίας. Επίσης δεν γνωρίζω αν ανακοινώθηκαν οι αριθμοί των φοιτητών που θα γίνονται δεκτοί από τις Σχολές του. Ούτε και μπορεί να γνωρίζουμε από τώρα πόσοι φοιτητές από άλλες περιοχές της Κύπρου θα διαμένουν στη Λεμεσό. Και βέβαια δεν γνωρίζουμε πόσοι από το διδακτικό ερευνητικό προσωπικό (ΔΕΠ) θα κατοικούν στην πόλη ή θα είναι αυτό που στην Ελλάδα αποκαλούν 'ιπτάμενοι', ΔΕΠ δηλαδή που θα έρχεται στο Πανεπιστήμιο για να διδάξει ενώ θα κατοικεί σε άλλη περιοχή της Κύπρου ή ακόμα και στο εξωτερικό.

Οι επιφυλάξεις μου λοιπόν ήταν πολλές διότι ως κοινωνιολόγος οφείλω να είμαι προσεκτικός ιδιαίτερα όταν υπάρχει ένδειξη στοιχείων. Αυτές οι περίφημες κοινωνικές επιπτώσεις της λειτουργίας του ΤΕΠΑΚ στην πόλη μας δεν είναι καθόλου ευδιάκριτες όπως ίσως να υπαινίσσονται κάποιοι. Για να μιλούμε για κοινωνικές επιπτώσεις οφείλουμε να γνωρίζουμε κάποιες σημαντικές μεταβλητές που ομολογώ ότι μέχρι σήμερα δεν μου είναι γνωστές.

Ο φίλος Ιούλιος όμως επέμενε και με έπεισε λέγοντάς μου ότι αυτό που θα ήθελε από μένα είναι μερικά ερεθίσματα για σκέψη και προβληματισμό. Θα προσπαθήσω λοιπόν να κάνω ακριβώς αυτό: να καταθέσω κάποιες απόψεις για να προστεθούν με αυτές των άλλων εισηγητών και να αποτελέσουν έναυσμα για τη συζήτηση που θα ακολουθήσει.

Ημερίδα για το ΤΕΠΑΚ

Ξεκινώ λοιπόν λέγοντας ότι η λειτουργία ενός ιδρύματος ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης σε μια πόλη δεν έχει αυτονόητα οφέλη, όπως φαίνεται να διατείνονται οι υποστηρικτές της λειτουργίας πανεπιστημίου στη Λεμεσό. Το λέω αυτό γιατί παρακολουθώντας την επιχειρηματολογία αυτών που υποστήριζαν για χρόνια την ίδρυση πανεπιστημίου στην πόλη μας διέκρινα μια εξιδανίκευση του θεσμού του πανεπιστημίου καθώς και ένα κοινωνιολογικά αφελή και αυθαίρετο σκεπτικό αναφορικά με τις υποτιθέμενες ευεργετικές του επιπτώσεις.

Επειδή λοιπόν ο χρόνος μας πιέζει θέλω να κάνω τρεις σύντομες επισημάνσεις για να δώσω το δικό μου έναυσμα για τη συζήτηση που θα ακολουθήσει. Οι επισημάνσεις αυτές έχουν ως στόχο να καταδείξουν ότι αν θέλουμε ως πόλη να επωφεληθούμε από την παρουσία ενός πανεπιστημίου θα πρέπει να το διεκδικήσουμε ενεργά και να μη θεωρούμε ότι τα οφέλη θα αρχίσουν να φαίνονται από την πρώτη ημέρα που θα προσέλθουν οι φοιτητές στα αμφιθέατρα.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΠΡΩΤΗ:

Συνήθως αυτοί που υποστηρίζουν τη δημιουργία ενός πανεπιστημίου στην πόλη φαίνεται να πιστεύουν ότι η φυσική ύπαρξη ενός ιδρύματος σε μια περιοχή έχει εμφανή οφέλη. Τα πράγματα δεν είναι όμως τόσο απλά. Γιατί ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα, ένα μουσείο, μια πινακοθήκη, ένα θέατρο μπορεί να είναι δίπλα μας και να μην τα επισκεφθούμε ποτέ ή, ακόμα χειρότερα να μας αφήνει παγερά αδιάφορους η παρουσία του.

Τα Πανεπιστήμια μικρών σε μέγεθος χωρών χωρίς μακρόχρονη παράδοση στην ανώτατη εκπαίδευση αντιμετωπίζουν πολλά διλήμματα σε ό,τι αφορά την ταυτότητά τους, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για χώρες που ήταν για χρόνια αποικίες άλλων χωρών. Αν επιλέξουν να έχουν ένα διεθνή προσανατολισμό για να εξασφαλίσουν μια θέση στον παγκόσμιο χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης είναι πολύ πιθανόν να παραγνωρίσουν τις διασυνδέσεις τους με την τοπική κοινωνία. Τέτοια διλήμματα αντιμετωπίζει και το Πανεπιστήμιο Κύπρου, όπως έδειξε πρόσφατα και ο νυν Αντιπρόεδρος του ΤΕΠΑΚ καθηγητής Παναγιώτης Περσιάνης στο βιβλίο του Προκλήσεις και Προβληματισμοί του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Αν λοιπόν το ΤΕΠΑΚ χρησιμοποιεί ως κριτήριο επιτυχίας της αποστολής του τον αριθμό των δημοσιεύσεων του ΔΕΠ σε συγκεκριμένα επιστημονικά περιοδικά του εξωτερικού καθώς και τη συμμετοχή του ΔΕΠ σε διεθνή συνέδρια και ερευνητικά προγράμματα είναι πιθανόν να υποβαθμιστεί η συμβολή του στο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι της κοινωνίας της οποίας αποτελεί μέρος. Γνωρίζω ότι ένα τέτοιο επιχείρημα απορρίπτεται από πολλούς ακαδημαϊκούς οι οποίοι θεωρούν ότι η επιδίωξη της αριστείας με ψηλού επιπέδου επιστημονικές δημοσιεύσεις σε ξένα περιοδικά και με εξωστρεφή, διεθνή, προσανατολισμό είναι άκρως απαραίτητη τη

σημερινή ανταγωνιστική εποχή. Από την άλλη γνωρίζετε ότι υπάρχουν αρκετές σοβαρές φωνές που υποστηρίζουν ότι μπορεί μεν το Πανεπιστήμιο Κύπρου να διαπρέπει στους τομείς της έρευνας και των δημοσιεύσεων, δεν έχει ωστόσο καταφέρει να εδραιώσει την παρουσία του στο δημόσιο χώρο – εκεί δηλαδή που διεξάγονται οι δημόσιες συζητήσεις και γίνονται οι παρεμβάσεις για τα προβλήματα που απασχολούν τον τόπο.

Το ζήτημα βέβαια του προσανατολισμού του Πανεπιστημίου δεν είναι τόσο απλό όσο ακούγεται και οι απαντήσεις δεν είναι εύκολες (αν υπάρξει ενδιαφέρον θα μπορούσαμε αργότερα να το συζητήσουμε λίγο πιο πολύ αυτό το θέμα). Για τους σκοπούς αυτής της συζήτησης θάθελα απλώς να συγκρατήσουμε μόνο τούτο: η επίδραση ενός ιδρύματος ανώτατης εκπαίδευσης πάνω στην τοπική κοινωνία που μέσα της λειτουργεί εξαρτάται από την αποστολή του και από τον τρόπο που επιλέγει να την υλοποιήσει. Και αυτήν τη στιγμή γνωρίζουμε πολύ λίγα για το συγκεκριμένο τρόπο που το ΤΕΠΑΚ θα επιλέξει να υλοποιήσει την αποστολή του. Γνωρίζουμε τους στόχους γιατί υπάρχουν στη νομοθεσία. Δεν γνωρίζουμε όμως πώς θα υλοποιηθούν.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ:

Μέρος του σκεπτικού αυτών που υποστηρίζουν τη λειτουργία πανεπιστημίου στη Λεμεσό αποτελεί και η άποψη ότι η παρουσία τόσων φοιτητών, τόσων νέων ανθρώπων μέσα στην πόλη 'θα κινήσει λίγο τα πράγματα' στο χώρο του πολιτισμού. Αυτό που σίγουρα μπορούμε να πούμε είναι ότι η λειτουργία του ΤΕΠΑΚ θα φέρει στη Λεμεσό νέους από όλη την Κύπρο και θα αρχίσει επιτέλους να ενισχύεται η αντίληψη ότι είναι δυνατόν να σπουδάσει κάποιος και εκτός Λευκωσίας. Μια τέτοια εξέλιξη δεν θα ήταν καθόλου αμελητέα.

Από την άλλη δεν θάπρεπε να εξιδανικεύεται ο φοιτητικός πληθυσμός ως κοινωνική κατηγορία. Πολλοί φοιτητές σήμερα είναι βαθμοθήρες και το ενδιαφέρον τους για τα κοινά, τις ιδέες, τα βιβλία και το μη-μαζικοποιημένο πολιτισμό είναι μειωμένο. Δεν είναι επομένως ορθό να συμπεραίνεται ότι η παρουσία φοιτητών αυτόματα θα αναβαθμίσει και τα πολιτιστικά πράγματα της πόλης.

Είναι βεβαίως πιθανόν η παρουσία περισσότερων φοιτητών να ευαισθητοποιήσει την κοινωνία πάνω σε θέματα των νέων και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μεγαλύτερη ανεκτικότητα προς τις νεανικές κουλτούρες συμβάλλοντας έτσι κάπως στην άμβλυνση του ηλικιακού ρατσισμού που χαρακτηρίζει την κοινωνία μας. Αυτό θα εξαρτηθεί και από τον τρόπο που θα αντιμετωπίσουν τους νεαρούς πελάτες τους τα μαγαζιά και οι επιχειρήσεις της πόλης. Μπορούμε ωστόσο να εικάσουμε ότι όταν αυξηθεί η μάζα των φοιτητών που ζουν και διακινούνται στην πόλη θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για ευνοϊκότερη μεταχείριση της φοιτητικής κοινότητας από τους τοπικούς παροχείς προϊόντων και υπηρεσιών.

Ημερίδα για το ΤΕΠΑΚ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΡΙΤΗ:

Όταν μιλάμε για τις κοινωνικές επιπτώσεις ενός θεσμού ή ενός φαινομένου είναι χρήσιμο να θυμόμαστε ότι αυτό που αποκαλούμε κοινωνία δεν αποτελεί ένα ομοιογενές σύνολο. Όταν λοιπόν μιλάμε για κοινωνικές επιπτώσεις είναι απαραίτητο να ρωτούμε 'επιπτώσεις πάνω σε ποιους';

Για παράδειγμα, η λειτουργία του ΤΕΠΑΚ στη Λεμεσό θα προσφέρει την ευκαιρία σε ομάδες συμπολιτών μας να παρακολουθούν πολύ καλής ποιότητας διαλέξεις και συζητήσεις, σεμινάρια και ημερίδες πάνω σε θέματα που τους ενδιαφέρουν. Από την άλλη να μη φανταζόμαστε ότι θα κατακλύζονται οι αίθουσες του ΤΕΠΑΚ από συμπολίτες μας που θα συνωστίζονται για να ακούσουν μια διάλεξη. Γνωρίζουμε όλοι μας ότι το ζήτημα της προσέλευσης σε τέτοιες εκδηλώσεις συζητείται μόνιμα από τους εμπλεκόμενους στα πολιτιστικά αυτού του τόπου.

Είναι επίσης πιθανόν να έχουμε στην πόλη περισσότερους επιστήμονες – αυτούς που θα στελεχώσουν το ΤΕΠΑΚ – οι οποίοι αν αποφασίσουν να κατοικήσουν εδώ μπορεί να συμβάλουν ποικιλοτρόπως με τη συμμετοχή τους στα τοπικά κέντρα αποφάσεων, υπό την προϋπόθεση, βέβαια, ότι αυτοί που λαμβάνουν τις αποφάσεις θα αναζητήσουν αυτούς τους ανθρώπους και δεν θα αισθανθούν απειλημένοι από τον κριτικό τους λόγο. Αν οι επιστήμονες του ΤΕΠΑΚ αξιοποιηθούν σωστά τότε ενδεχομένως να επωφεληθούν έμμεσα περισσότερα στρώματα του πληθυσμού με την έννοια του ότι οι όποιες πολιτικές θα αντλήσουν από την τεχνογνωσία και εμπειρία των ανθρώπων αυτών.

Η παρατήρηση τούτη με φέρνει σε ένα τελευταίο σημείο που θάθελα να θίξω: Το ΤΕΠΑΚ θα πρέπει να το δούμε όχι ως ένα οργανισμό ο οποίος, λόγω της φύσης του, θα

αρχίσει να λειτουργεί αυτόματα προς όφελος της πόλης, αλλά ως μια ευκαιρία την οποία θα πρέπει να αξιοποιήσουμε, διεκδικώντας τον εκδημοκρατισμό και τη διάχυση της γνώσης που θα παράγει σε όσο το δυνατό πλατύτερα κοινωνικά στρώματα, ζητώντας του να περιλαμβάνει και τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας μέσα στα σχέδιά του και υπενθυμίζοντάς του την παρουσία μας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Θέλω να ολοκληρώσω την εισήγησή μου λέγοντας ότι η άφιξη του ΤΕΠΑΚ στην πόλη μας είναι από πολλές απόψεις μια εξαιρετικά ευχάριστη εξέλιξη κυρίως όμως γιατί αποτελεί μια ευκαιρία ή μια δυνατότητα για τη Λεμεσό. Αυτή τη δυνατότητα θα πρέπει να την αξιοποιήσουμε ως πολίτες διεκδικώντας μια θέση στους στόχους, τα οράματα και τα προγράμματά του. Το ΤΕΠΑΚ δεν πρόκειται από μόνο του να αρχίσει να λειτουργεί αυτόματα προς όφελος της κοινωνίας της Λεμεσού, όχι γιατί δεν το θέλει αλλά γιατί τα διλήμματα που θα έχει να αντιμετωπίσει και οι ισορροπίες που θα πρέπει να κρατήσει είναι πολλές. Εναπόκειται λοιπόν σε μας να εμπλακούμε σε ένα διάλογο με το ΤΕΠΑΚ και σε όσους το χρηματοδοτούν και να τονίσουμε ότι θέλουμε ένα πανεπιστήμιο που δεν θα είναι απομονωμένο και ελιτίστικο. Εναπόκειται σε μας να υπενθυμίζουμε ότι σήμερα διεξάγεται ένας γόνιμος διάλογος και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και ευρύτερα για τη γνώση και τη διάδοσή της σε μια εποχή όπου η δια βίου εκπαίδευση και η κατάρτιση θεωρούνται σημαίνοντες στρατηγικοί στόχοι και ο εκδημοκρατισμός της γνώσης ένα καυτό κοινωνικό αίτημα των καιρών.

Βιβλία και Περιοδικά

που πήραμε:

Έλλη Παιονίδου

- «Παιδικές Ιστορίες» Λευκωσία 2004
- «Γυάλινες, Ξύλινες, χάρτινες και άλλες Ιστορίες» Λευκωσία 2005

Ανδρέας Μακρίδης

- «Βυθισμένες Θάλασσες» Ποίηση 2000- 2005 Λευκωσία, 2005

Περιοδικά

- Ε.ΚΑ.ΤΕ.
Ενημερωτικό Δελτίο Δεκέμβριος 2005
- «Άνευ» Τεύχος 18ο Φθινόπωρο 2005
Περιοδικό Λόγου, Τέχνης και Προβληματισμού
- Θεατρική Πορεία Λεμεσού
«Το Αρχαίο Δράμα στην Κύπρο» Ημερολόγιο 2006

Τα 21 Σωματεία-μέλη μας**ΑΛΛΙΑΝΣ ΦΡΑΝΣΑΙΖ ΛΕΜΕΣΟΥ**

Τ.Θ.56681, 3309 ΛΕΜΕΣΟΣ

Ε.Θ.Α.Λ.

(Εταιρεία Θεατρικής Ανάπτυξης Λεμεσού)

Τ.Θ. 58096, 3730 Λεμεσός

Ε.ΚΑ.ΤΕ.

(Επιμελητήριο Καλών Τεχνών) ΤΜΗΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Γλάδστωνος 7 & Βίκτωρος Ουγκώ, 3022 Λεμεσός

ΕΝ.Α.Ζ.

(Ενωση Αυτοδιδασκτων Ζωγράφων) Τμήμα Λεμεσού

Μονής Κύκκου 16, 3071 Λεμεσός

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

«ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ»

Τ.Θ. 53564, 3303 Λεμεσός

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Μ. Αλεξάνδρου 28, 3041 Λεμεσός

ΘΕΑΤΡΟ ΡΙΑΛΤΟ

Τ.Θ. 50332, 3603 Λεμεσός

ΙΔΡΥΜΑ ΝΙΚΟΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τ.Θ. 51443, 3505 Λεμεσός

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

Γλάδστωνος 100, 3040 Λεμεσός

ΟΜΑΔΑ ΧΟΡΟΥ ΡΟΞΕ

Τ.Θ. 50486, 3606 Λεμεσός

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Αγ. Φυλάξεως 66, 3025 Λεμεσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ "ΕΠΙΛΟΓΗ"

Τ.Θ. 58243, 3732 Λεμεσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ "ΝΕΜΕΣΟΣ"

Τ.Θ. 51943, 3509 Λεμεσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ. 50188, 3601 Λεμεσός

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ»

Ζαλοκώστα & Σιμωνίδου, 3091 Λεμεσός

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΩΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ - ΤΜΗΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ. 57058, 3312 Λεμεσός

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΟΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Τ.Θ. 54203, 3722 Λεμεσός

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟΥ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ. 56424, 3306 Λεμεσός

ΧΟΡΩΔΙΑ "ΑΡΗΣ" ΛΕΜΕΣΟΥ

Αττίκ 7, 3120 Λεμεσός

ΧΟΡΩΔΙΑ "ΑΡΙΟΝΕΣ"

Φιλοκύπρου Κατ. 4D/E/Z Alexander Center

Block B, 3032 Λεμεσός

ΧΟΡΩΔΙΑ "ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ"

Ειρήνης 110, 3041 Λεμεσός

Εκδηλώσεις

που πραγματοποιήθηκαν στη "Στέγη"

(στο διάστημα του προηγούμενου τρίμηνου)

Πέμπτη**24 Νοεμβρίου 2005****7.30 μ.μ.**

Η Εταιρεία Λογοτεχνών Λεμεσού «Βασίλης Μιχαηλίδης» παρουσίασε το βιβλίο του Πανίκου Παιονίδη «ΓΑΛΑΤΕΙΑ, όλα τα χρώματα της θάλασσας» από τον Πανεπιστημιακό καθηγητή κ. Μίμη Σοφοκλέους.

Σάββατο**10 Δεκεμβρίου 2005****6.00 μ.μ.**

Ο Όμιλος Ρόταρακτ Λεμεσού Αμαθούσια διοργάνωσε έκθεση εικαστικών αντικειμένων προς πώληση για κάλυψη των αναγκών του Ιδρύματος για άτομα με ειδικές ανάγκες Άγιος Στέφανος. Διάρκεια έκθεσης 16/12/2005.

Δευτέρα**23 Ιανουαρίου 2006****7.30 μ.μ.**

που θα πραγματοποιηθούν

Έκθεση του Παγκύπριου Διαγωνισμού φωτογραφίας 2005 της Φωτογραφικής Εταιρείας Κύπρου (Τμήμα Λευκωσίας). Οργάνωση: Φωτογραφική Εταιρεία Κύπρου (Τμήμα Λεμεσού). Διάρκεια έκθεσης μέχρι 27/1/2006.

Σάββατο**28 Ιανουαρίου 2006****11.00 π.μ.**

Έναρξη Εργασιών του Κέντρου Πρόληψης του Οργανισμού Νεολαίας Κύπρου (ΟΝΕΚ) «Μικρή Άρκτος».

Πέμπτη**16 Φεβρουαρίου 2006****7.30 μ.μ.**

Το Σ.Σ.Π.Φ.Λ. και η Πολιτιστική Κίνηση ΕΠΙΛΟΓΗ παρουσιάζουν το βιβλίο «Ανθολογία Ρωσικού Διηγήματος του Μεσοπολέμου» σε μετάφραση και ανθολόγηση της Τάνιας Ραχματούλινα, με εισηγητή τον Νέαρχο Γεωργιάδη, συγγραφέα και ερευνητή.

Παρασκευή**24 Φεβρουαρίου 2006****7.00 μ.μ.**

Έκθεση Ζωγραφικής από την Ένωση Αυτοδιδασκτων Ζωγράφων (ΕΝ.Α.Ζ.) Τμήμα Λεμεσού. Διάρκεια έκθεσης μέχρι 10/3/2006.

Το Ενημερωτικό Δελτίο κυκλοφορεί και σε ηλεκτρονική μορφή μέσω της ιστοσελίδας www.kanali6.com

Το Ενημερωτικό Δελτίο επιχορηγείται από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού

“ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ”

“Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών”

Γλάδστωνος 7 & Βίκτωρος Ουγκώ, 3022 Λεμεσός

Τηλ.: 25 74 91 79, Φαξ: 25 74 90 87

Ηλεκτρονική διεύθυνση: syntonistiko@cytanet.com.cy